

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 74/97

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ľubomíra Dobríka, sudcov JUDr. Anny Danielčákovej a JUDr. Júliusa Černáka na neverejnom zasadnutí 7. júla 1998 prerokoval podnet [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] zastúpenej JUDr. Oľgou Tatranskou, Advokátska kancelária, Košice, Pražská 2 vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní o výkon rozhodnutia vedenom na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn.

E 711/93 a takto

r o z h o d o l :

Okresný súd Košice - okolie postupom v konaní o výkon rozhodnutia sp. zn. E 711/93 **p o r u š i l** ústavné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov upravené v čl. 48 ods. 2, Ústavy Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“) bol 10. 11. 1997 doručený podnet [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] (ďalej len „navrhovateľka“), v ktorom nečinnosť Okresného súdu Košice - okolie v konaní o výkon rozhodnutia vypratáním nehnuteľnosti sp. zn. E 711/93 označila za porušenie práv občana na súdne konanie bez zbytočných prietáhov zo strany označeného súdu.

V odôvodnení navrhovateľka uvádza, že na základe rozsudku okresného súdu 6 C 565/91-21, ktorý sa stal vykonateľným 20. 2. 1992 nedošlo k plneniu v jeho výrokovej časti zo strany odporcu, preto podala návrh na výkon rozhodnutia. Na urgencie z 2. 12. 1993, 10. 12. 1993 a 24. 5. 1995 Okresný súd Košice - okolie, podľa tvrdenia navrhovateľky reagoval tak, že po 24. mesiacoch nečinnosti neprípustným spôsobom revidoval uznesenie odvolacieho súdu z 13. 9. 93 č. k. 15 Co 338/93-8 a Najvyššieho súdu SR Nco 8/94 a to zastavením právoplatného výkonu rozhodnutia svojim uznesením z 18. 7. 1995. Dôvody, ktoré vo svojom liste uvádza predseda Okresného súdu Košice - okolie na ďalšie urgencie navrhovateľky z 27. 1. a 7. 4. 1997 považuje táto za zbytočné prietahy a nečinnosť okresného súdu v konaní pod sp. zn. E 711/93. Nesúhlasí s odôvodnením prietáhov v konaní predsedom Okresného súdu Košice - okolie, že súd sa intenzívne zaoberá návrhmi povinného, ktorým je [REDAKOVANÉ] o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti. [REDAKOVANÉ] vo vyjadrení, ktoré sa nachádza v zápisnici súdnych znalcov o ohliadke miesta, nemal podľa vyjadrenia navrhovateľky výhrady voči spôsobu šetrenia a zistenému skutkovému stavu, ale na pojednávaní pred okresným súdom vzniesol námietky voči predloženým posudkom, čo je v príkrom rozpore s jeho písomným vyjadrením v zápisniciach o ohliadke miesta.

Ďalej navrhovateľka tvrdí, že okresný súd vo svojej ústretovosti vychádza povinnému tak ďaleko, že nariadil znovu ohliadku objektu 18. 6. 1997 a 30. 10. 1997

a poveril navrhovateľa (povinného) k násilnému odvrtaniu a vylomeniu zámkov na rodinnom dome napriek tomu, že tento doposiaľ disponuje kľúčmi od objektu, neberúc zreteľ na rozsudok 6 C 565/91-21 a uznesenie E 711/93. Vŕtaním, páčením zámkov a výplní vstupných dverí došlo podľa tvrdenia navrhovateľky k materiálnej škode na objekte vo výške 5.400,- Sk, čo malo byť, podľa navrhovateľky, ohlásené a zdokumentované policajným oddelením.

K podnetu navrhovateľka pripojila rozhodnutia Okresného súdu Košice - okolie (predtým Košice - vidiek), Krajského súdu Košice, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a ďalšie písomnosti, predovšetkým sťažnosti na prietahy v konaní a odpovede predsedu Okresného súdu Košice - okolie na tieto sťažnosti.

Povinnosť podľa ustanovenia § 20 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona č. 293/1995 Z. z. (ďalej len „zákon o konaní pred Ústavným súdom SR“) byť zastúpený advokátom alebo komerčným právnikom bola zdokumentovaná splnomocnením JUDr. Olgy Tatranskej, Advokátska kancelária, Pražská 2, Košice.

Ústavný súd SR pri predbežnom prerokovaní podnetu [REDAKOVANÉ] z jeho obsahu zistil, že tento smeruje k dovolaniu sa spravodlivého súdneho procesu, resp. jeho princípu na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov. Právo na súdnu a inú právnu ochranu, ako aj právo vlastníť majetok (vlastnícke právo vo všetkých jeho aspektoch, tzn. držať ho, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním), sú základné práva občana garantované Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) a Dodatkovým protokolom k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z toho predovšetkým Ústavný súd SR vychádzal, a preto využijúc možnosť danú mu čl. 130 ods. 3 Ústavy SR prijal podnet [REDAKOVANÉ] na ďalšie konanie (II. ÚS 74/97 zo 4. decembra 1997).

K podnetu navrhovateľky si vyžiadal Ústavný súd SR listom z 8. 12. 1997 vyjadrenie predsedu Okresného súdu Košice - okolie. Predseda Okresného súdu Košice - okolie zaslal Ústavnému súdu SR 2. 1. 1998 list, ktorý je označený

„Sťažnosť na prietahy vo veci E 711/93“, adresovaný je [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a Ústavnému súdu SR je daný na vedomie. V sprievodnom liste (Spr. 844/97) sa uvádza..., „zasielame naše vyjadrenie, ktoré je zároveň odpoveďou na sťažnosť [REDAKOVANÉ] pre Vaše použitie“.

Podľa prvej vety označeného listu „dňa 21. 11. 1997 nám KS v Košiciach postúpil Vašu sťažnosť na prietahy vo veci E 711/93“ predseda Okresného súdu Košice - okolie JUDr. Oto Jurčo neodpovedal na výzvu Ústavného súdu SR 8. 12. 1997 (doručenie vykázané 9. 12. 1997) vyjadriť sa k podnetu [REDAKOVANÉ].

Obsahom listu predsedu Okresného súdu Košice - okolie (ako už je naznačené vyššie) je odpoveď na sťažnosti navrhovateľky na prietahy v konaní vo veci E 711/93. Podľa vyjadrenia predsedu označeného súdu „od 28. 1. 1997 až do 2. 7. 1997 sudkyňa vo veci nekonala, pretože sa venovala ostatným 230 veciam, ktoré má v senáte. Od

2. 7. 1997 do 15. 9. 1997 bola PN a jej zlý zdravotný stav ovplyvnil aj predchádzajúcu nečinnosť vo veci ...“. V liste predseda ďalej oznámil, že „4. 11. 1997 podal povinný návrh na odklad výkonu rozhodnutia, o ktorom dosiaľ nebolo rozhodnuté a do konca roka 1997 zrejme ani nebude, pretože sudkyňa čerpá dovolenku od 17. 12. 1997 do

7. 1. 1998. Po návrate z dovolenky bude sudkyňa musieť rozhodnúť o návrhu na odklad výkonu rozhodnutia a až po správoplatnení tohto rozhodnutia bude možné vo výkone pokračovať“.

Po príprave konania vo veci samej Ústavný súd SR predpokladal, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci, preto v súlade s ustanovením § 30 ods. 2 zákona o konaní pred Ústavným súdom SR vyžiadal od obidvoch účastníkov vyjadrenie, či súhlasia s upustením od ústneho pojednávania.

Zástupkyňa navrhovateľky JUDr. Oľga Tatranská 24. 6. 1998 oznámila, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania. Rovnako vo svojom liste z 29. 6. 1998

vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania predsedu Okresného súdu Košice - okolie JUDr. Oto Jurčo.

II.

Ústavný súd SR pri posudzovaní námietok podnetu navrhovateľky vychádzal z podstaty základného ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu, ktoré z hľadiska efektívnosti ochrany základných ľudských práv a slobôd je, resp. má byť najúčinnějšía a rozhodujúca. Toto adjektívum ale je adekvátne len v prípade, ak všetky postuláty práva na spravodlivý súdny proces sa v praxi dodržiavajú. Právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov súdom je jedným z ústavných súdnoprocesných princípov (princípov procesnej povahy) zahrnutých v garanciách čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Podľa citovaného článku Ústavy SR „každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov...“. Ústavnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov musia zodpovedať povinnosti súdov, štátnych orgánov, či orgánov verejnej správy konať spôsobom vylučujúcim zbytočné prieťahy. V posudzovanom prípade takéto povinnosti v súlade s Ústavou SR ukladá predovšetkým zákon o súdoch a sudcoch a súvisiaci zákon o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich a Občiansky súdny poriadok ako základný zákon, ktorý upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní. Podľa ustanovenia § 100 Občianskeho súdneho poriadku „len čo sa konanie začalo postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá“. Rozhodovať bez prieťahov je jednou z povinností sudcu aj podľa ustanovenia § 5 ods. 2, druhej vety zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch. V prípade, že sudca neplní vyššie uvedené povinnosti, umožňuje citovaný zákon o súdoch a sudcoch a zákon č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich, podať sťažnosť na príslušný orgán štátnej správy súdov.

Možnosť podať sťažnosť na prieťahy v konaní je jedným z právnych prostriedkov nápravy, resp. odstránenia porušenia práva na prerokovanie veci bez

zbytočných priet'ahov príslušným súdom. Preto Ústavný súd SR ešte pri predbežnom prerokovaní podnetu na neverejnom zasadnutí zisťuje, či bola táto možnosť predkladateľom podnetu využitá, prípadne, či aj napriek využitiu tejto možnosti nedošlo k náprave a odstráneniu priet'ahov v konaní. Navrhovateľka [REDAKOVANÉ] túto právnu možnosť nápravy využila, dokonca niekoľkokrát, ale bezúspešne.

Podľa priloženej fotokópie listu podaného osobne na Okresnom súde Košice - vidiek 3. 12. 1993 (podľa prezentačnej pečiatky) navrhovateľka žiadala predsedu označeného súdu o písomné stanovisko vo veci E 711/93 zo dňa 21. 7. 1993, v ktorom sa nariaďuje výkon rozhodnutia vypratáním nehnuteľnosti zapísanej na LV [REDAKOVANÉ] v katastrálnom území [REDAKOVANÉ], ale odporca (povinný) odmieta dobrovoľne nehnuteľnosť vypratať. V poradí druhým listom z 13. 12. 1993 navrhovateľka opätovne žiadala predsedu Okresného súdu Košice - vidiek, aby v zmysle vydaného uznesenia E 711/93, ktorý vydal Okresný súd Košice - vidiek, určil deň výkonu rozhodnutia voči odporcovi o vypratanie nehnuteľnosti a umožnil tak užívanie nehnuteľnosti. Treťou urgenciou, ako ju nazvala navrhovateľka, z 24. 5. 1995 navrhovateľka znovu žiadala predsedu Okresného súdu Košice - vidiek, aby prijal účinné opatrenia v zmysle uznesenia E 711/93 z 21. 7. 1993. Konštatovala tiež, že neobdržala žiadnu písomnú odpoveď ani rozhodnutie okresného súdu, ktorý by zaviazal povinného uhradiť trovy konania.

Aj z listu Krajského súdu v Košiciach (Spr. 11229/96 zo 16. 12. 1996) vyplýva, že navrhovateľka celý čas, to znamená, až do podania podnetu na Ústavný súd SR, sa domáhala svojho práva a realizácie rozsudku výkonom rozhodnutia, bola súčinná v celom konaní a jej správanie v žiadnom prípade nemožno hodnotiť ako také, ktoré by tiež prispelo k priet'ahom v konaní. Rovnako to potvrdzuje jej list z 27. 1. 1997 adresovaný predsedovi Okresného súdu Košice - okolie (právny nástupca Okresného súdu Košice - vidiek), ktorým ho žiadala, aby sa osobne angažoval a dohliadal nad tým, aby sa urobili neodkladne také opatrenia aké ukladá rozhodnutie E 711/93 z 21. 7. 1993 voči povinnému [REDAKOVANÉ].

Sťažnosťou na prietahy v konaní vo veci E 711/93 sa navrhovateľka domáhala nápravy aj na Krajskom súde Košice. Vyplýva to z listu predsedu Okresného súdu Košice - okolie (Spr. 273/98 z 18. 5. 1998) doručeného navrhovateľke ako odpoveď na sťažnosť z 2. 4. 1998, ktorá bola Okresnému súdu Košice - okolie postúpená z Krajského súdu v Košiciach.

Právo na prerokovanie svojej veci bez zbytočných prietahov je v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR formulované bezpodmienečné, resp. bezvýnimočné. Vzťahuje sa na všetky subjektívne práva a nie je z jeho dodržiavania umožnená žiadna výnimka. Obdobnú úpravu (pokiaľ ide o občianske práva alebo záväzky) upravuje aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná.

Pokiaľ ide o primeranosť lehoty, neplatí pre všetky prípady rovnako presne ohraničená lehota. Podľa judikatúry Ústavného súdu SR, ktorá je kompatibilná s ustálenou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, primeranosť lehoty sa posudzuje vždy osobitne, podľa každého konkrétneho prípadu. Okrem už naznačeného správania sa a súčinnosti účastníkov konania (navrhovateľa, či sťažovateľa) dôležitým kritériom pri posudzovaní primeranosti lehoty je zložitosť prerokovávanej veci a spôsob, ktorým orgán túto vec prerokováva. Do spôsobu súdu, ktorým vec prerokováva patrí aj povinnosť súdu dbať o to, aby každý na konaní participujúci, napr. aj znalec, tlmočník apod. konal tak, aby nedochádzalo k zbytočným prietahom. Osobitné, resp. výnimočné okolnosti môžu byť tiež jedným z kritérií, či v konkrétnom prípade došlo k prietahom v konaní, alebo či vec bola prerokovaná v primeranej lehote.

Za začiatok lehoty sa spravidla považuje deň podania návrhu na súd; pokiaľ ide o koniec lehoty táto sa posudzuje ako celok až do okamihu, kedy súd ukončí právnu neistotu vo veci, ktorá bola predmetom prerokovania pred súdom.

Zložitosť prerokováanej veci z hľadiska skutkového a z hľadiska právnej úpravy relevantnej pre prerokovávanú vec, je druhým základným kritériom priet'ahov v konaní.

Predmetom konania pred okresným súdom bol návrh na výkon rozhodnutia vypratáním nehnuteľnosti. Okresný súd Košice - vidiek uznesením E 711/93-8 z

21. 7. 1993 nariadil výkon rozhodnutia podľa vykonateľného rozsudku Okresného súdu Košice - vidiek zo dňa 2. 10. 1991 sp. zn. 6 C 565/91-21 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn. 13 Co 326/91-39, ktorý nadobudol právoplatnosť 20. 2. 1992 vypratáním nehnuteľnosti zapísanej na LV [REDACTED] kat. územie [REDACTED], dom, dvor, vrátane obytných miestností rodinného domu, hospodárske miestnosti, komoru, sklad, maštal', sklad uhlia a stodolu nachádzajúcich sa na parcele [REDACTED]. Súčasne súd zaviazal povinného ([REDACTED] [REDACTED]) uhradiť trovy konania za výkon rozhodnutia vo výške 300,- Sk oprávnenej.

Uznesením E 711/93-25 Okresný súd Košice - vidiek 18. 7. 1995, teda dva roky po nariadení výkonu rozhodnutia, zastavil výkon rozhodnutia a v odôvodnení uviedol, že po nariadení výkonu rozhodnutia zistil, že oprávnená osoba previedla vlastnícke právo predmetnej nehnuteľnosti dňa 15. 10. 1991 na [REDACTED], čím podľa odôvodnenia súdu [REDACTED] už nebola vlastníčkou nehnuteľnosti zapísaných na liste vlastníctve [REDACTED] kat. územia [REDACTED] a zaniklo jej právo rozhodnutím priznané. Proti tomuto uzneseniu sa [REDACTED] odvolala na Krajský súd v Košiciach. Navrhla zrušiť uznesenie súdu prvého stupňa a pokračovať vo výkone rozhodnutia. Tento uznesením 14 Co 158/96-37 (31. októbra 1996) zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vrátil mu vec na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia Krajský súd Košice zdôraznil, že pri nariadení výkonu rozhodnutia nebolo prihliadnuté na námietku povinného, že oprávnená nie je vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti, lebo k zmene vlastníka došlo ešte pred vydaním titulu (k prevodu vlastníctva došlo 16. 10. 1991 a podkladový rozsudok bol vydaný 25. 10. 1991) a preto tu neboli skutočnosti, ktoré nastali po vydaní vykonávaného rozhodnutia. Okolnosti, ktoré znamenajú zánik práva v titule

uvedeného a ktoré nastali pred vydaním titulu, zákon dovoľuje uplatňovať len v občianskom súdnom konaní spôsobom na to určeným, t. j. nie vo vykonávacom konaní.

Za tohto stavu, odôvodnil ďalej Krajský súd Košice, „zastavenie rozhodnutiu podľa § 268 ods. 1 písm. g) OSP s odôvodnením, že po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané, nemá oporu v zistenom skutkovom stave a navyiac neprípustným spôsobom reviduje uznesenie odvolacieho súdu z 13. 9. 1993 č. k. 15 Co 338/93-8. Už v tomto rozhodnutí totiž odvolací súd uzavrel, že pri výkone rozhodnutia možno prihliadať len na také skutočnosti, ktoré nastali po vydaní vykonávaného rozhodnutia a nemožno akceptovať to, čo sa udialo pred jeho vydaním“.

Zložitosť veci z hľadiska skutkového stavu a právnej úpravy ako jedno z troch základných kritérií, či prietahy v konaní boli odôvodnené alebo boli zbytočné, v danom prípade nemožno preto považovať za odôvodnenie prietahov v konaní, teda za ospravedlňujúce prietahy, resp. za prejednanie veci v primeranej lehote.

Už v rozsudku Okresného súdu Košice - vidiek (právny predchodca Okresného súdu Košice - okolie) č. k. 6 C 565/91-21, ktorý nadobudol právoplatnosť 20. 2. 1992, bolo vykonaným dokazovaním zistené, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti (vypratanie, ktorých bolo predmetom výkonu rozhodnutia E 711/93), čo preukázala listom vlastníctva. Povinný vypratáním nehnuteľnosti (podľa odôvodnenia označeného rozsudku) vo svojej výpovedi uviedol, že vlastníctvo navrhovateľky uznáva, ako aj spôsob užívania nehnuteľnosti. Skutočnosť, že povinný disponovanie navrhovateľky svojim vlastníctvom využíval na podávanie opakovaných návrhov tiež nemožno kvalifikovať ako zložitosť skutkového stavu alebo zložitosť právnej úpravy relevantnej pre namietanú vec. Jednoznačne to tiež potvrdzuje vyššie uvedené uznesenie Krajského súdu v Košiciach 14 Co 158/96-37, ktorým zrušil uznesenie súdu prvého stupňa o zastavení výkonu rozhodnutia a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Treba ale poznamenať, že zložitou skutkového stavu alebo právnej úpravy neodôvodňuje vo svojich odpovediach prieťahy v konaní ani predseda Okresného súdu Košice - okolie.

Spôsob, ktorým orgán vec prerokovával ako kritériom prieťahov, je vzhľadom na vyššie uvedené preto príčinou prieťahov, ktoré ústavný súd kvalifikuje ako také, ktorým sa bolo možné vyhnúť v konaní namietanom navrhovateľkou. Okrem už uvedených rozhodnutí a vybratých častí ich odôvodnení, vyplýva to aj z odpovede predsedu Okresného súdu Košice - okolie (z 25. 3. 1997) na prieťahy v konaní vo veci č. k. E 711/93. Hneď v úvode listu predseda súdu uvádza, že „od posledného rozhodnutia krajského súdu v tejto veci a doručenia nášmu súdu uplynuli len 3 mesiace, čo na našom súde nie je možné považovať za prieťah vzhľadom na veľké množstvo vecí v senáte u jednotlivých sudcov. Celkove však nebol zrealizovaný výkon rozhodnutia od roku 1993 len preto, že vo veci sa stále koná o návrhoch na zastavenie výkonu rozhodnutia, ktoré podáva povinný. Terajšie uznesenie krajského súdu o zrušení uznesenia nášho súdu o zastavení výkonu rozhodnutia sa stalo právoplatným 23. 1. 1997. Od tej doby súd vo veci nevykonal žiaden úkon, pretože od podania Vašej sťažnosti od 28. 1. 1997 bol spis za účelom jej vybavenia v mojej dispozícii. V ďalšom predseda súdu uvádza, že „vzhľadom na personálne obsadenie súdu, na ekonomické možnosti, dopravné prostriedky a pod. momentálne nie je možné zrealizovať vypratanie nehnuteľnosti, pokiaľ sa v nej nachádzajú veci patriace povinnému, pretože súd nemá možnosť ich náležite zabezpečiť proti poškodeniu a odcudzeniu“.

Záverečná veta „v záujme zrealizovania exekúcie by bolo pre Vás najjednoduchšie riešenie obrátiť sa na niektorý z exekútorských úradov v Košiciach, ktorý je na takéto úkony pripravený lepšie ako súd“, z hľadiska výpovednej hodnoty, nota bene, ak je vyslovená po štyroch rokoch od začiatku namietaného konania a viac ako päť rokov od začiatku konania o ochrane vlastníckeho práva je presvedčivým dôkazom plnenia povinnosti súdu súvisiacich s ústavným právom na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Spôsob, akým súd vec rieši, je zrejmý aj z listu predsedu Okresného súdu Košice - okolie Spr. 844/97 (doručený Ústavnému súdu SR 2. 1. 1998) adresovaného [REDACTED] a Ústavnému súdu SR doručeného na vedomie. V liste odpovedá predseda súdu navrhovateľke na sťažnosť na prieťahy v konaní vo veci E 711/93, ktorá bola odstúpená (21. 11. 1997) Krajským súdom v Košiciach. V odpovedi sa uvádza, že „od 28. 1. 1997 až do 2. 7. 1997 sudkyňa vo veci nekonala, pretože sa venovala ostatným 230 veciam, ktoré má v senáte. Od 2. 7. 1997 do 15. 9. 1997 bola PN a jej zlý zdravotný stav ovplyvnil aj predchádzajúcu nečinnosť vo veci, pretože už pred nástupom na operáciu zdravotné problémy ovplyvňovali jej pracovné výsledky. Dňa 4. 11. 1997 podal povinný návrh na odklad výkonu rozhodnutia, o ktorom dosiaľ nebolo rozhodnuté a do konca roku 1997 zrejme ani nebude, pretože sudkyňa čerpá dovolenku od 17. 12. 1997 do 7. 1. 1998.

Ústavný súd SR v súlade s konštantnou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva vo svojich rozhodnutiach už viackrát zdôraznil, že je povinnosťou súdu a sudcu organizovať prácu tak, aby nedochádzalo k neodôvodneným prieťahom v konaní. Nesprávna organizácia práce, ako aj iné nedostatky v činnosti súdu, ho nezbavujú zodpovednosti za plnenie povinností súvisiacich s právom každého na prerokovanie vecí (v primeranej lehote) bez zbytočných prieťahov. Pokiaľ ide o preťaženosť súdu, táto sa ospravedlňuje len výnimočne, pokiaľ príslušný súd urobil všetko pre to, aby táto prekážka bola čo najskôr zlikvidovaná.

Platí to aj v posudzovanom prípade, v ktorom príčinou prieťahov v konaní bola nesprávna a nedostatočná organizácia práce. Za takúto treba považovať určenie čerpania dovolenky na zotavenie sudkyňi konajúcej v namietanej veci aj napriek množstvu nevybavených vecí a s tým spojené avizovanie ďalších prieťahov. K iným nedostatkom patrí, po štyroch rokoch trvania konania odkaz na iný orgán - exekútorský úrad z dôvodov lepšej pripravenosti ako súd, ale aj nedodržanie a revidovanie uznesenia odvolacieho súdu. V konaní nebolo teda preukázané plnenie povinnosti postupovať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie vybavená a aby sa predišlo zbytočným prieťahom. Súd ako štátny orgán vykonáva štátnu moc (súdnu) menom

štátu. Menom štátu za podmienok a spôsobom ustanoveným v súlade s ústavou poskytuje aj súdnu ochranu práv občana.

Preto Ústavný súd SR vychádzajúc z ústavného práva na súdnu ochranu a jeho procesných postulátov a posúdiac všetky hodnotiace kritéria priet'ahov v konkrétnom konaní súdu, vyhovel podnetu navrhovateľky a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok

V Košiciach 7. júla 1998

Za správnosť vyhotovenia:

Dobrík

■■■■ ■■■■

JUDr. Ľubomír

predseda senátu